

ISSN 2349-5324

গল্পাঙ্গনা

ত্রয়োবিংশ বছৰ ● ষষ্ঠ সংখ্যা

● মাৰ্চ, ২০১৬

কাঞ্চন বৰুৱাৰ ট্ৰেজিক জীৱনবোধ

আজিৰ যুগৰ মানুহ সমাজ-বিচ্ছিন্ন

কলকাতা আৰু
হুয়াৰ বিচিত্ৰ 'বহুমেলা'

অসমীয়া ভাষা সংকট, প্ৰত্যাহ্বান আৰু প্ৰতিকার

অৰুপা পটঙ্গীয়া কলিতাৰ 'পাছ চোতালৰ কথকতা' : কিছু সদৰ্থক বক্তব্য

ডঃ সঞ্জিতা বৰা

চুটিগল্প হৈছে মানৱ জীৱনৰ সত্য প্ৰতিফলিত কৰিব পৰাৰ সমৰ্থতা থকা এক প্ৰকাৰ কাহিনী-সাহিত্য। অসমীয়া সাহিত্যৰ বুৰঞ্জী ফহিয়ালে দেখা যায় যে 'জোনাকী'য়ে মুকলি কৰি দিয়া বাটেৰে আৰ্গবাটি আহি অসমীয়া চুটিগল্পৰ খাৰাটোৱে আজিৰ অৱস্থা পাইছেহি। আৱহন, জয়ন্তী, সুৰভি, পছোৱা, ৰামধেনুৱেও অসমীয়া চুটিগল্পৰ সমৃদ্ধিত বিশেষ অৰিহণা আগবঢ়াইছিল। সাম্প্ৰতিক কালত চুটিগল্প নামৰ এই কথাশিল্পটো শ্ৰীবৃদ্ধিত ভালেকেইজন লেখকে নিৰৱচ্ছিন্নভাৱে অৱদান আগবঢ়াই আহিছে। সেইসকলৰ ভিতৰে এগৰাকী বলিষ্ঠ লেখক হৈছে অৰুপা পটঙ্গীয়া কলিতা।

গল্প লেখক হিচাপে অৰুপা পটঙ্গীয়া কলিতাই আত্মপ্ৰকাশ কৰিছিল 'দৈনিক অসম' কাকতৰ 'মইনা মেল'ত প্ৰকাশিত 'বাপ্তিত' নামৰ গল্পৰ যোগেদি। 'মৰুয়াত্ৰা আৰু অন্যান্য' তেখেতৰ প্ৰথম প্ৰকাশিত গল্প সংকলন (১৯৯২)। পৰৱৰ্তী সময়ত বিষয়বস্তুৰ বৈচিত্ৰ্য, মানুহৰ প্ৰতি ভালপোৱা আৰু সহৃদয়তাৰ সারলীল উপস্থাপন আৰু জীৱনৰ প্ৰতি গভীৰ মমত্বৰোধৰ প্ৰকাশে অৰুপা পটঙ্গীয়া কলিতাৰ চুটিগল্পক কৰি তুলিছে অনন্য। সত্তৰৰ দশকৰ পৰাই অসমীয়া চুটিগল্পৰ জগতখনলৈ অৱদান আগবঢ়াই অহা অৰুপা পটঙ্গীয়া কলিতাৰ গল্পই সমসাময়িক সমাজ-জীৱন আৰু ব্যক্তি-জীৱনৰ বিভিন্ন মুহূৰ্ত বা সমস্যাক ওচৰৰ পৰা পৰ্যবেক্ষণ কৰিছে। সামাজিক সচেতনতাইও অৰুপা পটঙ্গীয়া কলিতাৰ গল্পক বিশেষ মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছে।

পাছ চোতালৰ কথকতা (২০০০) অৰুপা পটঙ্গীয়া কলিতাৰ এখন উল্লেখযোগ্য গল্পপুথি। সংকলনটিত মুঠ বাৰটা গল্প সন্নিবিষ্ট আছে। প্ৰথম গল্পৰ নামেৰেই সংকলনটিৰ নামকৰণ কৰা হৈছে। গল্পসমূহে সাম্প্ৰতিক কালৰ বিভিন্ন চৰিত্ৰই সন্মুখীন হোৱা সংকট, দুখ-যাতনা, বিমূঢ়তাৰ লগতে আশা আৰু প্ৰত্যমো কঢ়িয়াই আনিছে। পাছ চোতালৰ কথকতা এই গল্পটিত পুৰুষ আৰু নাৰীৰ মাজত থকা লিংগভিত্তিক বৈষম্য আৰু দ্বন্দ্বৰ ছবি প্ৰতিফলিত হৈছে। পুৰুষতান্ত্ৰিক সমাজখনে নিৰ্ধাৰণ কৰি দিয়া

অলেখ যুক্তিহীন নীতি-নিয়মেৰে যুগ যুগ ধৰি নিৰ্ধাৰিত হৈ অহা নাৰী জীৱনৰ খণ্ড চিত্ৰৰে পূৰ্ণ হৈ আছে গল্পটিৰ প্ৰতিটো ছেদন।

গল্পটি আৰম্ভ হৈছে বৈবাহিক জীৱনৰ প্ৰাথমিক দায়িত্বৰ পৰা ৰেহাই পোৱাৰ সুৰুঙাতহে গৱেষণাৰ বাবে আগবাঢ়ি যোৱা জুনা হাজৰিকা কলিকতা অভিমুখী ৰেলযাত্ৰাৰে। বিবাহিতা এগৰাকী নাৰীৰ দায়িত্ব আৰু ভূমিকা কোনোটোকে জুনা হাজৰিকাই

অৱহেলা কৰিব বিচৰা নাছিল। স্বামী আৰু একমাত্ৰ কন্যা সন্তান মাজনীৰ থকা-খোৱা সমন্বিতে সকলো চিন্তাৰে পৰা ৰেহাই পোৱাতহে তেওঁ নেগ্যনেল লাইব্ৰেৰীলৈ যোৱাৰ পৰিকল্পনা কৰিছে। আনকি পোহনীয়া কুকুৰ দুটাৰ প্ৰতি থকা দায়িত্বয়ো তেওঁক চিন্তিত কৰি তুলিছে।

গৱেষণাৰ বিষয়বস্তুৰ লগত চিনাক্ত কৰি দিব নিজৰ কিশোৰী কন্যা মাজনীৰ মনটো পূৰঠ কৰি তুলিব বিচাৰিছে জুনা হাজৰিকাই। কণমানি মাজনীক লৈ গল্পকাৰে দিয়া বৰ্ণনা মন চুই যোৱা। মাকৰ মৰমেৰে সিন্ত কৰি ৰাখিও জুনা হাজৰিকাই বাস্তৱৰ লগত চিনাক্ত কৰি দিব বিচাৰিছে মাজনীক। এগৰাকী পূৰ্ণ নাৰীৰূপে গঢ়ি তোলাৰ যেন পূৰ্ণ হৈছে— "তোমাক মই

উৰিবলৈ এখন আকাশ দিম, তুমি উৰিবা। গাৰি যেনি উৰিবা মাজনী!" (পাছ চোতালৰ কথকতা, পৃষ্ঠা-৩) তেওঁ মাজনীক উপযুক্ত শিক্ষাৰে সমৃদ্ধ কৰিব বিচাৰিছে। পঢ়ুৱাইছে নিৰুপমা বৰগোহাঞিৰ 'অন্য জীৱন', মাৰ্গি ৰয়ছম গোস্বামীৰ 'দুতাল হাতীৰ উয়ে খোৱা হাওদা', জনাইছে চীন দেশৰ ভৰি বন্ধা ছোৱালীবোৰৰ কথা যাতে মাজনীয়েও বুজি উঠক নাৰীক লৈ প্ৰচলিত নিয়মৰ অসাৰ্থকতা।

কেন্দ্ৰীয় চৰিত্ৰ উচ্চ শিক্ষিতা জুনা হাজৰিকাক ব্যতিক্ৰমী ব্যক্তিত্বৰ গৰাকী হিচাপে পাছ চোতালৰ কথকতা গল্পটিত দেখুৱা হৈছে। অষ্টাদশ শতিকাৰ বংগৰ নাৰীসমাজ কেনেদৰে মানসিক আৰু সামাজিকভাৱে বিধ্বস্ত হৈছিল সেই লৈ গৱেষণাত ব্যস্ত জুনা হাজৰিকা। গৱেষণাৰ কামত একাত্ম হৈ পৰা জুনা হাজৰিকাই পুৰণি কাকত, আলোচনী, গ্ৰন্থৰ মাজত লগ পাইছে একালৰ বঙ্গ সমাজৰ অৱদান আৰু সামন্ত মনোবৃত্তিৰে পিষ্ট জ্ঞানসুন্দৰী, জ্ঞানদাসুন্দৰীৰ মাক, ইন্দুমতীৰ মাক, স্বৰ্ণৰ